

Forfatter: Udrag fra Det høie Spil

Titel:

Citation: "Fjorten eventyr og fortællinger", i *Fjorten eventyr og fortællinger*, udg. af Marita Akhøj Nielsen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1989, s. 29.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ingemann01-shoot-idm140296366956016/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Fjorten eventyr og fortællinger

»I vil altsaa hænges, Herre! – sagde Jochum – eders Ord i Æren; men jeg synes dog det var fornoieligere, om I ikke blev hængt.« Nu begyndte han forfra igjen, og søgte at bringe sin Herre paa andre Tanker; men han vilde ikke høre et Ord meer om den Sag, og da Flasken var tømt og Timen forløben, kom Skarprefteren for at føre ham til Galgen.

»Skal det endelig saa være – sagde Holger – saa vil vi da nu tage Afsked. Tak for dønnegang, Jochum! du har været mig en tro Karl – fordemeste, og jeg skiltes heller ikke fra dig nu, dersom du havde Lyst til at følge mig længere; men det ser jeg nok du ikke har, og overtale dig, vil jeg ikke, Jochum! havde jeg nu havt min Halvskilling, skulde du arve den efter mig; men nu har jeg jo Intet, uden dette gyldne Haar, og det vil jeg tage med mig i Galgen.« Da han sagde dette blev han ganske rørt og vemodig stemt; men da Jochum nu begyndte at hyle og jamre sig, fattede han sig strax igjen og sagde: »fy for en Ulykke, Jochum! hvad er det at gjøre saadan en Støi for? har du maaskee aldrig før seet Nogen blive hængt?»

»Nei« – sagde Jochum og hylede.

»Saa kom med – svarede Holger – jeg vil vist tage mig ganske pudserlig ud i en Galge. Det er Skade, jeg kan ikke staae nederfor og see til; men være to Steder paa eengang kan man jo ikke. Gjør det nu kort og godt, kjære Hr. Mestermænd! derpaa tog han Bøddelen ved Haanden og vilde gaae. Denne spurgte endnu en gang, om han ikke havde betænkt sig og vilde ægte Prindsessen.

»Nei – svarede Holger – jeg har ikke betænkt mig; men dersom I Andre vil betænke Jer, skal det være mig kjært. Saadan en Karl som mig finder man ikke paa Gaden, og det lumpne Dødem, I hænger mig for, vilde jeg ikke tage op paa en Vei.«

»Jeg lod Jer sku gjerne løbe – sagde Bøddlen – hvis jeg turde; men jeg synes, I er ret godt beredt; nu ere desuden jo alle Anstalterne giorte, og det skal være snart bestilt. Dog der kommer Kongen; kan I komme til Akkord med ham endnu, saa hænger jeg ligesaa gjerne en Anden.«

»Er det dit Alvor, Holger! – spurgte Kongen – at du heller vil døe, end ægte min Datter?»

»Ja Eders Majestæt – svarede Holger utaalmodig – vil I ikke troc mig, saa hav den Naade, at følge mig til Galgen; men skal jeg hænges, saa lad det skee i en Hast, og lad os ikke spille Tiden paa unyttig Tale.«